ਆਰ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2019 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 1172)

ਸਤੰਬਰ 04, 2020

[ਸ. ਏ. ਬੋਬਡੇ, ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ., ਏ.ਐੱਸ. ਬੋਪੰਨਾ ਅਤੇ

ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਆਰਟੀਕਲ 217(2) - ਧਾਰਾ 217(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ ਏ) - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ 24 ਤੋਂ 29 ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 23 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਲੰਮੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਮਿਲੀ - ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਏ। 5 ਤੋਂ 23 - ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲਜੀਅਮ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਨੁਛੇਦ 217(2)(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਪ-ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰ ਅਨੁਛੇਦ 217 ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ – ਹੋਲਡ: ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏਏ) ਵਿੱਚ ਹੈ - ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ –

ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ |

ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ - ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸ਼ਬਦ 'ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ' - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਤਜ਼ਰਬਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਬਾਅਦ' ਸ਼ਬਦ ਅਰਥ ਅਤੇ 'ਪਹਿਲਾਂ' ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ - ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਟੀਕਲ 217(2) ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਗਣਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ਤੋਂ - ਦ ਕਤਾਰ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ (ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਕਤਾਰ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਸਬੰਧਤ, ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 217(2) ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ - ਇਸ ਲਈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ - ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ

ਹੈਲਡ: 1. ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਅਤੇ (ਏਏ) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (i) ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਜਾਂ ਤਾਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . [ਪੈਰਾ 22] [100-ਜੀ]

2. ਅਨੁਛੇਦ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ 'ਵਿਆਖਿਆ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੀਰੀਅਡ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਸਮਝਿਆ।

ਆਰ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਵੀ 2 ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24] [101-ਸੀ-ਡੀ]

3. ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ (ਏਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ (i) ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ii) ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏਏ) ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਆਦ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. [ਪੈਰਾ 25] [101- ਡੀ - ਐੱਫ]

4. ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26] [101- ਐੱਫ]

5. ਪਰ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ "ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 27] [101-ਜੀ]

6. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਜੋ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਜਰਬਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਬਾਅਦ" ਦਾ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ "ਪਹਿਲਾਂ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਜੋ "ਬਾਅਦ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਨ ਅਤੇ "ਪਹਿਲਾਂ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 28] [101-ਐਚ; 102-ਏ]

7. ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ-ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਅਤੇ (ਏਏ) ਦੀ ਦੂਰਬੀਨ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਨੁਛੇਦ 217(2)- **(i)** ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।) ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਰ ਤੋਂ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ]; **(ii)** ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ]; (iii) ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕਾਕਟੇਲ ਤੋਂ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏਏ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ] [ਪੈਰਾ 29] [102-ਬੀ-ਸੀ]

8. ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 217(2) ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ਤੋਂ। ਉੱਚਾਈ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੂਜੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਲੀਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਦੋ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ। [ਪੈਰਾ 30] [102-ਸੀ-ਈ]

9. ਕਤਾਰ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਿਰਫ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਲਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 31] [102- ਈ - ਐੱਫ]

10. ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਕੀਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 32] [102- ਐੱਫ - ਜੀ]

11.1 ਧਾਰਾ 217(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬ-ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ ਏ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) "ਹੋਲਡ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ ਏ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਬਦ "ਹੈਲਡ" ਹਮੇਸ਼ਾ "ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੈ" ਹਮੇਸ਼ਾ "ਵਕੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 43] [106-ਬੀ-ਡੀ]

11.2 ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦਾ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਹੈ।

ਆਰ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਲਾਭ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 217(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 45] [106- ਈ - ਐੱਫ]

ਪੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ **(2014) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 1 : [2014] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 562;** ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ **(2009) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 273 : [2009] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 921;** ਡੀ ਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ **(2011) ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਡੈਲ 1773** - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧੀਰਜ ਮੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ **(2018) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 619 : [2018] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 828;** ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ **(2016) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 313 : [2016] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 806;** ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਮਾਰ ਪਦਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ **(1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 428 : [1992] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 109** - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[2014] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 562	**ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 11 (i)**
[2018] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 828	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 11 (iii)**
[2016] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 806	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 40**
[2009] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 921	**ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 40**
[1992] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ 109	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 42**

ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 2019 ਦਾ 1172

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਆਰ.ਐਸ. ਸੂਰੀ, ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ., ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਆਤਮਾਰਾਮ ਐੱਨ.ਐੱਸ. ਨਾਡਕਰਨੀ, ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, ਵਿਨੈ ਨਵਾਰੇ, ਪੀ.ਐੱਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਐਮ. ਅਜਮਲ ਖਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਕੌਸਤੁਭ ਸ਼ੁਕਲਾ, ਸੁਭਾਸ਼ੀਸ਼ ਭੌਮਿਕ, ਏਕਲਵਿਆ ਦਿਵੇਦੀ, ਅਭੈ ਸਿੰਘ, ਪੀਯੂਸ਼ ਬੇਰੀਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਦਾਸ, ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ,

ਡੀ.ਐਲ. ਚਿਦਾਨੰਦ, ਸਲਵਾਡੋਰ ਸੰਤੋਸ਼ ਰਿਬੈਲੋ, ਅਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਡੀ.ਐਸ., ਅਲੋਕ ਕੁਮਾਰ ਡੀ.ਐਸ. , ਦੀਪਾਯਨ ਮੰਡਲ, ਅਰਿੰਦਮ ਘੋਸ਼, ਐਮ. ਯੋਗੇਸ਼ ਕੰਨਾ, ਕੇ.ਵੀ. ਵਿਜੇਕੁਮਾਰ, ਅਨੀਸ਼ ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਰਨ ਠਾਕੁਰ, ਮਹੇਸ਼ ਠਾਕੁਰ, ਸਿਧਾਰਥ ਠਾਕੁਰ, ਸਿਧਾਰਥ ਬਰੂਆ, ਪੀ.ਵੀ. ਯੋਗੇਸ਼ਵਰਨ, ਐਮ.ਪੀ. ਪਾਰਥੀਬਨ, ਪਾਰਥਿਵ ਕੇ. ਗੋਸਵਾਮੀ, ਈਸ਼ਾਨ ਬਿਸ਼ਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਕਸ਼ਾ ਰਾਏ, ਐੱਮ. ਏ. ਚਿਨਾਸਾਮੀ, ਮਿਸ. ਸੀ. ਰੁਬਾਵਤੀ, ਪੀ. ਰਾਜਾਰਾਮ, ਵੀ. ਸੇਂਥਿਲ ਕੁਮਾਰ, ਏ. ਲਕਸ਼ਮੀਨਾਰਾਇਣਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਐਲ. ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਪਰਕਟ, ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਕਰ, ਮਿਸ ਅਥਿਰਾ ਜੀ.ਨਾਇਰ, ਸਰਥ ਜੇ., ਦੀਪਕ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ ਅਨੁਪਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਪਥੀ ਕੇ.ਆਰ. (ਮੈਸਰਜ਼ ਲਾਅਫਿਕ ਲਈ), ਸੇਂਥਿਲ ਜਗਦੀਸਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮ੍ਰਿਣਾਲ ਕੰਵਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੋਨਾਕਸ਼ੀ ਮਲਹਾਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰਤੀ ਚੌਧਰੀ, ਐਡਵ. ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਐਸ.ਏ. ਬੋਬਡੇ, ਸੀ.ਜੇ.ਆਈ

1. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 18.02.2011 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਜੀ.ਓ. ਮਿਸ ਨੰਬਰ 170, ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ (ਐਂਟਰੀ ਲੈਵਲ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਰਾਹਤਾਂ:

"**(ਏ)** ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਆਫ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਸੂਚੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਮੰਦਾਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 23 ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਕਾਲਜੀਅਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ;

ਜਾਂ

(ਬੀ) ਰਿੱਟ ਆਫ਼ ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਮਦਰਾਸ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਸੂਚੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 1 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੋ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵੱਲੋਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ;

ਅਤੇ

(ਸੀ) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜੋ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। 2. 06.12.2019 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 06.12.2019 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਸਵੈ-ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਸ੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਏ' ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 18 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ।

ਦਸਤੀ ਸੇਵਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਗਿਆ ਹੈ।"

3. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ।

4. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆ 24 ਤੋਂ 29 ਨੂੰ, ਮਿਤੀ 18.02 ਦੇ ਜੀ.ਓ. ਮਿਸ ਨੰਬਰ 170, ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ (ਐਂਟਰੀ ਲੈਵਲ) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2011. ਇਸ ਲਈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ. ਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 6 ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 7 ਨੇ 9 ਸਾਲ ਅਤੇ 10 ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 8 ਨੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। 8 ਸਾਲ ਅਤੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਅਤੇ ਪੁਡੂਚੇਰੀ ਦੀ ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਰੋਲ 'ਤੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

5. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆ 24 ਤੋਂ 29 ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 26.02.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 20069 ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਮੋਟ ਉੱਤੇ ਇੱਥੇ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 217 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲੇਜੀਅਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

7. ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 23 ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੈਟਲ ਕੀਤੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਸੰਸਾਰਾਂ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

8. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆ 5 ਤੋਂ 23 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੰਬੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ 5 ਤੋਂ 23 ਤੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣ ਗਏ।

9. ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ 1/3 ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੌਲਿਜੀਅਮ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਨੁਛੇਦ 217(2) (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਕੌਲਿਜੀਅਮ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਲੇਜੀਅਮ ਦੀ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ।

ਆਰ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

[ਸ. ਏ. ਬੋਬਡੇ, ਸੀਜੇਆਈ]

10. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ।

11. ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ-

(i) ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ ਏ) ਦੀ ਸੰਚਤ ਰੀਡਿੰਗ;

(ii) ਪੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮ ਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ 1 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ, ਅਤੇ

(iii) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ **ਧੀਰਜ ਮੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ**[2] **ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ** ਵਿੱਚ 3-ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 233 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

12. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਦੱਸਾਂਗੇ ਕਿ **ਪੀ. ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮ ਰਾਜੂ** ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ 7 ਸਾਲ/10 ਸਾਲ/14 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

---

[1] (2014) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 1

[2] (2018) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 619

13. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ **ਧੀਰਜ ਮੋੜ** ਦੇ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗਰਾਉਂਡ ਪੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ 19.02.2020 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3 ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

14. ਧੀਰਜ ਮੋੜ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਨ, **(i)** ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਬਿਨੈ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, **(ii)** ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ **(iii)** ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 23.01.2018 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

15. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ ਸਤੰਬਰ 2019 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ 06.12.2019, ਧੀਰਜ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਸੀ. ਅਜੇ ਵੀ ਬਕਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

16. ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 19.02.2020 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

(i) ਅਨੁਛੇਦ 233(2) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਕੱਟ-ਆਫ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ 7 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਭਿਆਸ ਦਾ 7 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ 7 ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਤਜ਼ਰਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ

(ii) ਪਟਨਾ ਵਿਖੇ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

17. ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 233 ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਧੀਰਜ ਮੋੜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੌਪ-ਆਨ ਅਤੇ ਹਾਪ-ਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁਣ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੀਰਜ ਮੋੜ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਹਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

18. ਭਾਵੇਂ ਧੀਰਜ ਮੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 233 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਪਰ ਐਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਧੀਰਜ ਮੋਰ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਪਰ ਇਕਸਾਰ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾ 34 ਵਿਚ ਅਨੁਛੇਦ 217 ਨਾਲ ਇਕ ਸਮਾਨਤਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਕੇਸ. ਉਕਤ ਰਾਏ ਦਾ ਪੈਰਾ 34 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"34. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 217 (2) ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦੋ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ [ਆਰਟੀਕਲ 217 (ਏ)] ਅਤੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ [ਆਰਟੀਕਲ 217 (ਬੀ)]। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ, ਆਰਟੀਕਲ 124 (3) (ਏ) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਆਰਟੀਕਲ 124(3)(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਜ਼ਰਬੇ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਨੁਛੇਦ 124(3)(ਸੀ) ਇੱਕ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਨਿਆਂਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ [ਆਰਟੀਕਲ 233 (2), ਆਰਟੀਕਲ 217 (ਬੀ) ਅਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 124 (3) (ਬੀ)] ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਜ਼ਰਬੇ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ (ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ) ਲਈ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਿਆਂਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਅਭਿਆਸ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਜਰਬਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

19. ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬੁਨਿਆਦ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ-

(i) ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ (2) ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ;

(ii) ਕਿ ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰ ਅਨੁਛੇਦ 217 ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਕੋਟੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ;

(iii) ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਤਕਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(iv) ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਸੀ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 217(2) 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"(2) ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ-

(ਏ) ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ;

20. ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਓ ਆਰਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ

ਵਿਆਖਿਆ।-ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ-

(ਏ) ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ;

(ਏ ਏ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਅਕਤੀ [ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ, ਅਧੀਨ ਸੰਘ ਜਾਂ ਰਾਜ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ] ਵਕੀਲ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ;

(ਬੀ) ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਖੇਤਰ ਜੋ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ, 1935 ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਗਸਤ, 1947 ਦੇ ਪੰਦਰਵੇਂ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।"

21. ਆਰਟੀਕਲ 217 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (1) ਸਿਰਫ਼ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (2) ਦੋ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ 2 ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ 2 ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

22. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ 2 ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਅਤੇ (ਏਏ) ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (i) ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਜਾਂ ਤਾਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਰਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ 10 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

23. ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ 'ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ' ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿਚ ਦਰਸਾਈ ਯੋਗਤਾ, ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 2 ਵੱਖਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਰਥਾਤ (i) ਬਾਰ ਤੋਂ ਜਾਂ (ii) 'ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ' ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 236 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿੱਚ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਰਿਅਮ ਵੈਬਸਟਰ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਆਕਰਣ ਵਿੱਚ "ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਤਾਲਮੇਲ ਜੋੜ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਬਦ “ਅਤੇ” , ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਯੋਜਕ ਵੀ ਹੈ, ਸੰਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦ “ਜਾਂ” ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਹੈ।

24. ਅਨੁਛੇਦ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ 'ਵਿਆਖਿਆ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪੀਰੀਅਡ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਸਮਝਿਆ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਵੀ 2 ਹਿੱਸੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

25. ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ ਏ) ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ (i) ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ (ii) ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏਏ) ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਆਦ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ.

26. ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਕੀਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

27. ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ "ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

28. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਥੇ ਜੋ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਜਰਬਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਬਾਅਦ" ਦਾ ਅਰਥ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ "ਪਹਿਲਾਂ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ "ਬਾਅਦ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਕਰਨ ਅਤੇ "ਪਹਿਲਾਂ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

29. ਧਾਰਾ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ) ਦੀ ਦੂਰਬੀਨ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਨੁਛੇਦ 217(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ -

(i) ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਰ ਤੋਂ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ]

(ii) ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ]

(iii) ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕਾਕਟੇਲ ਤੋਂ [ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ ਏ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ]

30. ਪਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 217(2) ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ 2 ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ਤੋਂ। ਉੱਚਾਈ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੂਜੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੌਲੀਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਦੋ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ।

ਆਰ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

[ਸ. ਏ. ਬੋਬਡੇ, ਸੀਜੇਆਈ]

31. ਕਤਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਿਰਫ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੇਵਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਮੌਕਾ ਲਵੇਗਾ।

32. ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਤੋਂ ਦੂਸਰੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਜ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਕੀਲ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

33. ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦਾ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗਏ ਸਨ ਨਾ ਕਿ (i) ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ (ii) ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਦੁਆਰਾ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਪਰ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

34. ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਤੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੌਲਿਜੀਅਮ ਏਸੀਆਰ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ 1:3 ਜਾਂ 1:5 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ 3 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ 9 ਜਾਂ 15 ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣਗੇ। ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ (ਪਹਿਲੇ 9 ਜਾਂ 15 ਦੇ ਅੰਦਰ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।

ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਸੈਂਕੜੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਓ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਦੋ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲੱਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੇਵੀ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ|

35. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਫਰਵਰੀ 2011 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਫਰਵਰੀ 2021 ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 06.12.2019 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਏ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੌਲਿਜੀਅਮ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ 2021 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਰਟੀਕਲ 217 ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

36. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਖਰੜਾ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 193(2)(ਬੀ) ਦੇ ਖਰੜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੋਧਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਈ ਚਰਚਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 217(2)(ਬੀ) ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। , "ਅਤੇ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 217 (2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।)(ਬੀ) ਇਸ ਨੂੰ "ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਿੰਗ ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ" ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। "ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ" ਦੇ ਭਾਗ 4 ਤੋਂ "ਡਰਾਫਟ ਸੰਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਝਾਅ" ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

> ‘‘ਇੰਡੀਅਨ ਲਾਅ ਰਿਵਿਊ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਬਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 193 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ, “ਸਾਲ” ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ “ਅਤੇ ਹੈ” ਸ਼ਬਦ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਇਹ ਸੋਧ ਆਰਟੀਕਲ 193 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਸਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਜੱਜ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਸਾਲ 'ਮੁਨਸਿਫ਼' ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਨੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸੋਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

37. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 217(2)(ਬੀ) ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

38. ਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 217(2)(ਬੀ) ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਖਿਆ (ਏ ਏ) ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਖਰੜਾ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

39. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਸਿਰਫ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ (44ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1978 ਦੁਆਰਾ 20.06.1979 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਸੀ, ਉਸੇ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ ਏ) ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਦਾ ਲਾਭ 20.06.1979 ਤੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

40. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ **ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ** [4] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ **ਡੀ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ**[5] ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ 217(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

41. ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਧੀਕ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 38 ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕੀ ਆਇਆ ਸੀ, "ਕੀ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸਲ ਅਭਿਆਸ ਅਨੁਛੇਦ 217(2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗਤਾ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਹੈ।)"। ਅਨੁਛੇਦ 217 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਅਫਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217(2)(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 217(2)(ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਡੀ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ।

42. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 217(2)(ਏ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਮਾਰ ਪਦਮ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ6 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਅਨੁਛੇਦ 236 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫ਼ਤਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ਬੀ) ਇਸ ਲਈ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 217(2)(ਏ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਹੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 217(2)(ਬੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 217(2)(ਏ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ।

43. ਅਨੁਛੇਦ 217(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬ-ਕਲਾਜ਼ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ ਏ) ਵਿੱਚ "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂਇਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) "ਹੋਲਡ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਾਫ਼ੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਅਤੇ (ਏ ਏ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਬਦ "ਹੈਲਡ" ਹਮੇਸ਼ਾ "ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੈ" ਹਮੇਸ਼ਾ "ਵਕੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

44. ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, "ਹੋਲਡ" ਸ਼ਬਦ "ਹੋਲਡ" ਜਾਂ "ਹੋਲਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ।

45. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ "ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੈਮਬ੍ਰਿਜ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਹੈ" ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਪੂਰਣ ਨਿਰੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੰਮਲ ਗਤੀਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ (ਏ) ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਲਾਭ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਕੋਈ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ" ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 217(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਲਝਣ ਨਹੀਂ ਹੈ।

46. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਲੱਬਿੰਗ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਆਰਟੀਕਲ 217(2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਨਵੇਅਰ ਬੈਲਟ ਵਰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ) ਕੈਰੀਅਰ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 14 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਦਲੀਲ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਆਰ. ਪੂਰਨਿਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ

[ਸ. ਏ. ਬੋਬਡੇ, ਸੀਜੇਆਈ]

47. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਰਜ ਹਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਵਜੋਂ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਇੰਨੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ (44ਵੀਂ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1978 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

48. ਇਸ ਲਈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ **ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

PALLAV THAKUR ADVOCATE